

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. juuni 1987. aasta (⁽¹⁾) direktiivi 87/344/EMÜ kohtukulude kindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus kohtukulude kindlustaja üldistes kindlustustingimustes sisalduv klausel, mis lubab kindlustajal kindlustusjuhtumite korral, mil suur hulk kindlustusvõtjaid saab kahju samast sündmusest (näiteks investeerimisteenusid osutava ettevõtja maksejõuetus), valida esindaja ning piirab sellega üksiku kindlustusvõtja õigust advokaati vabalt valida (nn masskahjuklausel)?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Millistel tingimustel esineb nn masskahju, mis võimaldab direktiivi tähenduses (või sellele täiendavalt) anda kindlustusvõtja asemel kindlustajale õiguse valida esindaja?

(⁽¹⁾) EÜT L 185, lk 77.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad) 16. mail 2008 — The Sporting Exchange Ltd, mis tegutseb ärinime Betfair, teised menetlusosalised: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator ja Scientific Games Racing

(Kohtuasi C-203/08)

(2008/C 197/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: The Sporting Exchange Ltd, mis tegutseb ärinime Betfair all

Vastustaja: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator ja Scientific Games Racing

Eelotsuse küsimused

1. Kas EÜ artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamise tulemusena ei saa liikmesriigi pädev ametiasutus selles liikmesriigis kehtiva hasartmänguteenus pakkumise lubade suletud väljastamise süsteemi alusel keelata, et teenuse

pakkuja, kellele on juba teises liikmesriigis väljastatud luba selle teenuse pakkumiseks Internetis, pakub seda teenust Internetis ka esimesena nimetatud liikmeriigis?

2. Kas Euroopa Kohtu poolt EÜ artiklile 49 ja eelkõige võrdsuse põhimõttele ning sellest tulenevale läbipaistvuse kohustusele antud tõlgendus kontsessioone puudutavates kohtuasjades on üle kantav hasartmängude korral teenuse pakkumisele loa andmise menetlusele seaduses sätestatud ühe-loa-süsteemi korral?

3. a) Kas seaduses sätestatud ühe-loa-süsteemis võib olemasoleva loa omaniku loa pikendamine ilma võimalikele teistele huvitatutele konkureerimise võimalust andmata olla sobiv ja proportsionaalne meede ülekaaluka üldise huvi realiseerimiseks, mida näeb Euroopa Kohus teenuste osutamise vabaduse piirangu õigustusena hasartmängude korral? Ning kui vastus on jaatav, siis millistel tingimustel?

b) Kas kolmanda küsimuse punktile a vastamisel on oluline, kas teisele küsimusele vastati jaatavalt või eitavalt?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. mail 2008 — Peter Rehder versus Air Baltic Corporation

(Kohtuasi C-204/08)

(2008/C 197/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Peter Rehder

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Air Baltic Corporation

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (⁽¹⁾) artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et ka lennureiside puhul ühest ühenduse liikmesriigist teise on kõigi lepinguliste kohustuste ühiseks täitmise kohaks majanduslike kriteeriumide alusel määratav peamise teenuse osutamise koht?

2. Kui tuleb määrata ühine kohustuste täitmise koht, siis milliste kriteeriumide alusel peaks see toimuma; kas ühine kohustuste täitmise koht määratakse pigem lennu väljumise või saabumise koha järgi?

(¹) EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

20. mail 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-211/08)

(2008/C 197/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: E. Traversa ja R. Vidal Puig)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik keeldus hüvitamast Hispaania Sistema Nacional de Salud'i (riiklik tervishoiusüsteem) liikmetele neil teistes liikmesriikides haiglaravi saades tekkinud ravikulusid vastavalt nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (¹) (edaspidi „määrus nr 1408/71“) artikli 22 lõike 1 punkti a alapunktile i, ulatuses, kus nimetatud ravi andmise liikmesriigis oli kohaldatav kaitse madalam Hispaania õigusnormides sätestatust, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Hispaania sotsiaalkindlustusalased õigusnormid sätestavad, et Sistema Nacional de Salud'i poolt kaetud haiglaravi peab olema teostatud selle süsteemi enda poolt, välja arvatud väga erakorralistes olukordades, kui esineb „kiireloomulise, vahetu ja elutähtsa meditsiinilise abi“ vajadus. Seetõttu ei hüvita Hispaania ametiasutused selle süsteemi liikmele tekkinud kulusid olukorras, kui ta ajutiselt viibib teises liikmesriigis ja saab seal viibimise käigus meditsiinilisest seisukohast vajalikku haiglaravi vastavalt määruse nr 1408/71 artikli 22 lõike 1 punkti a alapunktile i.

2. Kui teise liikmesriigi õigusnormide alusel ette nähtud haiglaravi katte tase on ebasoodsam kui Hispaania õigusnormides sätestatu, siis võib Hispaania ametiasutuste keeldumine hüvitamast seda erinevust pärssida Hispaania Sistema Nacional de Salud'i liikmete tahet minna sellesse teise liikmesriiki mittemeditsiiniliste teenuste saamiseks (näiteks haridus- või turismiteenused), või nende liikmete puhul, kes on juba sinna riiki läinud, võib see ärgitada kiirendada oma naasmist, et saada Hispaanias tasuta haiglaravi. Seega võivad vaidlusalused õigusnormid piirata nii nende meditsiiniteenustest erinevate teenuste kasutamist, mis algselt ajendavad teise liikmesriiki minemist, kui ka selles teises liikmesriigis meditsiiniteenuste hilisemat osutamist vastavalt määruse nr 1408/71 artikli 22 lõike 1 punkti a alapunktile i.

3. Viidatud piirangud teenuste osutamise vabadusele ei ole asutamislepingu alusel õigustatud. Eeskätt ei ole Hispaania ametiasutused näidanud, et need piirangud oleks vajalikud, et vältida tõsist kahju Sistema Nacional de Salud'i rahalisele tasakaalule. Seetõttu tuleb järeldada, et vaidlusalused õigusnormid on vastuolus EÜ artikliga 49.

(¹) EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'État (Prantsusmaa) 21. mail 2008 — Société Zeturf Ltd versus Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Menetlusse astuja: G.I.E Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Kohtuasi C-212/08)

(2008/C 197/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Société Zeturf Ltd

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi